

Una cita de fum

Un relat de: [Marta Pérez i Sierra](#)

Si em veus a la terrassa del bar del passeig amb un havà entre les dents, entretingut a fer perfectes anelles de fum, si m'esmeno en filigranes de fum blau per compondre el teu nom, és que la bruixa de la meva dona no ha marxat de compres amb la seva germana i tu i jo no podem estar junts. Però si en passar lleugera, veus que fumo una cigarreta, i compulsivament l'apago per encendre'n una altra immediatament, aleshores, corre cap a casa meva. La clau, com sempre, sota la torreta de boixacs. Entra i espera'm. No trigaré.

Amor meu, vaig fer tot el que em vas dir, punt per punt, fumaves una cigarreta i vaig córrer cap a casa teva. No em vas advertir del fum de la xemeneia, vaig pensar que un parell de troncs escalfaven l'estança, i confiada hi vaig entrar. La bruixa de la teva dona, i mai tan literalment dit, havia posat una marmita de dimensions de conte de Hansel i Gretel a bullir a la xemeneia. Aquesta dona no està bé, oi? M'esperava, i així que em va veure me la va llençar com aquell que prem el gallet d'una pistola. Per sort, només em va rostir una cama, encara estic àgil. Ah! Pren nota: si em veus a l'ampit de la finestra fumant, corre! Estic practicant el tir amb burilla i no sigui que et vagi a parar a sobre, em sabia tant de greu.